

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் நட்பு நிலையும் இன்றைய நட்பு நிலையும்

Comparing the State of Friendship Found in Classical Period With the State

of Friendship Today

பவித்திரா கருணாநிதி/ Pavetra Karunanithi¹

¹Undergraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris
Education University

Corresponding Email: pavetrapavi2@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் நட்பு நிலையை இன்றைய நட்பு நிலையோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே ஆகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நூலக ஆய்வுமுறையில் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான தரவுகள் இணையத்தின் வழியாகவே பெறப்பட்டன. ஆய்வு தலைப்புக்கும், நோக்கத்துக்கும் ஏற்ப தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுக் கருத்து முடிவுகள் அடையப்பட்டன. இந்த ஆய்வின்வழி, இன்றைய கால நண்பர்களுக்குள் இருக்கும் நட்புச் சங்க கால நட்பைப் போல் உள்ளதா என்பதை அறிய வழிவகுக்கிறது. அதோடு, இருகாலங்களுக்கிடையே உள்ள நட்புக் குறித்து நிறைய ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்து நட்பில் இருந்த நம்பிக்கையும் அன்பும், இன்றைய மக்களிடமும் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே வேளையில், மக்கள் கொள்ள கூடாத கூடா நட்புப் பற்றிய தகவல்களும் இந்த ஆய்வில் இடம்பெற்றுள்ளது. யாரை, எப்படி நட்புக் கொள்ள வேண்டும் என்ற செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தின் துணைக்கொண்டும் இன்றைய நட்புச் சூழலைக் கொண்டும் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

கருச்சொற்கள்: நட்பு, சங்க இலக்கியம், இன்றைய நட்பு, கூடா நட்பு

Abstract

The purpose of this study is to compare the state of friendship found in classical period with the state of friendship today. This research paper is based on the data collected from the e-library. Most of the data were obtained over the internet. Data were analyzed according to the topic and purpose of the study and conclusions were achieved. Through this study, it leads to finding out whether the friendship that exists between friends today is similar to the friendship that existed in the past. In addition, a lot of similarities and differences regarding the friendship between the two periods have been explored. The trust and love that existed in classical period friendships are still alive and well today. At the same time, the study also included information about bad friendships that people should not have. The study of whom and how to make friends is based on classical Tamil literature and the current situation.

Keywords: Friendship, Classical period, Bad friendships, Classical Tamil literature, Trust and love

முன்னுரை

சங்கக்கால நட்புப் பற்றி அறிய விரும்புவோர்க்குச் சான்றாதாரமாகவும் செய்தி ஊற்றாகவும் அமைவது சங்க இலக்கியம். எல்லாவற்றிலும் பார்க்கும் பொழுது நட்புச் சார்ந்த மிகப்பெரிய ஆய்வு சங்கக்கால இலக்கியங்களில் இருக்கின்றதை நாம் அறியலாம். ஆதாரம், புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, திருக்குறளில் காணலாம். உதாரணத்திற்குச், சங்க கால நூல்களான எட்டுத்தொகையில் அரசர்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட மாசற்ற, நட்பினை அதியாமான் - ஓளவையார், கோப்பெருஞ்சோழன் - பிசிராந்தையர், பாரி - கபிலர் போன்றோரின் வரலாறு படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. (Dinamalar, 2016) அதுமட்டுமல்லாது, திருவள்ளுவரும் நட்பியல் என்ற ஒரு தனி இயலைத் திருக்குறளில் வைத்துளார்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் காதல், அன்பு என்று பல்வேறு அறிஞர்களால் ஆராய்ந்து கட்டுரைகளும் நூல்களும் முந்தைய ஆய்வுகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில், சங்கஇலக்கியங்களில் காணப்படும் நட்புக் குறித்து முந்தைய ஆய்வுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால், சங்கஇலக்கியங்களில் காணப்படும் நட்பு நிலையை இன்றைய நட்பு நிலையோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்க எனும் தலைப்புத் தொடர்பான முந்தைய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை. அவ்வகையில், Saravanajothi Seetharaman (2020), "Creations of Social Relations in Friendship through Thirukkural" எனும் தலைப்பில் ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வின் ஆய்வாளர் சமூக உறவுகள் உற்பத்தியில் திருக்குறளின் நட்புப் பற்றி விளக்கியுள்ளார். இதன்வழி, சமூக உறவுகள் உற்பத்தியில் திருக்குறளின் நட்பு அதிகாரம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள கருத்தியலைப் பற்றி சில தகவல்கள் இவ்வாய்வின் வழி அறியமுடிகிறது.

தொடர்ந்து, ப. நந்தினி (2018), தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் நட்பு அறம் எனும் தலைப்பில் ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் ஆய்வாளர் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் நட்பு அறம் குறித்து நன்கு விளக்கியுள்ளார். இதன் வழி, நல்ல நட்புத், தீயோர் நட்புப் பற்றிய தரவுகள் கிடைக்கப்பெற்றது. வ.சுப. மாணிக்கம் எழுதிய வள்ளுவம் (1993), என்ற நூலில் நட்புக் குறித்த கட்டுரைத் திருக்குறளில் காணப்படும் அற நெறிகள் மக்கள் வாழ்வியலோடு இணைந்து உள்ளன என்பதை விரிவாக இந்நூலில் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

அடுத்து, அற இலக்கியம் நாற்பது உணர்த்தும் தனிமனித நட்பு நெறிகள் எனும் தலைப்பில் சு.ஜெனிபர் (2016) ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளார். தனிமனித நட்பு நெறிகளை ஆராய்தலே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் தொடர்ந்து, நட்பின் சிறப்புகளையும், நட்பைப் பற்றி அறிஞர்கள் கூறும் கருத்துக்களையும் ஆய்வாளர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். வள்ளுவர் கூறும் நட்பின் மறுகட்டமைதி "Reframing Valluvar's claim on Friendship" எனும் தலைப்பில் கிங்ஸ்டன்

பால் தம்பராஜ், கார்த்திகேஸ் பொன்னையன் (2015) ஆய்வாளர்கள் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாய்வில் ஆய்வாளர்கள் திருக்குறளில் நட்பு மறுகட்டமைதி பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நூலக ஆய்வுமுறையில் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான தரவுகள் இணையத்தின் வழியாகவே பெறப்பட்டன. ஆய்வு தலைப்புக்கும், நோக்கத்துக்கும் ஏற்ப தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுக் கருத்து முடிவுகள் அடையப்பட்டன.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

நட்பு – விளக்கம்

“நட்பு” என்னும் சொல்லுக்குக் கேண்மை, சிநேகம், உறவு, தோழமை, போன்ற பல பொருள்களைத் தமிழ் அகராதியில் காணலாம். இரு உயிரினங்களுக்கிடையே காணப்படும் ஒன்றுபட்ட எண்ணங்களால் ஏற்படும் ஓர் உறவு என நட்பிற்கு இலக்கணம் வகுக்கலாம். வயது, மொழி, இனம், நாடு என எந்த எல்லைகளுமின்றி புரிந்து கொள்ளுதல், அனுசரித்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது (அகில், 2009). மேலும், நட்பானது தங்களின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளை மறந்து இறுதி மூச்சு வரை அவரது இன்ப துன்பங்களில் பங்கிடத் தூண்டும் ஓர் உன்னத உணர்வு என்றே கூறலாம்.

புறநானூறு நட்பு

அற இலக்கியங்கள் கூறும் நட்பிற்கு முன்னோடியாக அமைந்தவைச் சங்க இலக்கியங்களே. மன்னனுக்கும் மக்களுக்கும் நெருக்கமான உறவை வளர்த்து, மக்களின் பிரதிநிதிகளாக விளங்கியவர்கள் தமிழ்ப் புலவர்களாவர். அரசர்களுடன் நெருக்கமாகப் பழகி, அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கும் சான்றோராகவும், நல்லறிவு புகட்டும் தூதாகவும் விளங்கினர். இந்த வகையில் மன்னர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் இறுக்கமான இனிய நட்புறவு நிலவியது. இந்த நட்பின் தன்மையைச் சங்கப் பாடல்களில் பார்க்கலாம். அதியமான் ஓளவையார், கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையர், பாரி கபிலர், இவர்களுடைய நட்பு என்றும் பெருமையாகப் போற்றப்படுபவை.

ஒளவையார் – அதியமான்

ஒளவையார் அதியமான் நட்புத் தமிழும் தமிழரும் இருக்கும் வரை பேசப்படும். அந்த அளவிற்கு உயர்வான உன்னதமான நட்பு இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். அதியமானுடன் மிக ஆழமான நட்புக் கொண்டிருந்த ஒளவையார் நட்புரிமையோடு அதியமானுக்கும் தொண்டைமானுக்கும் நடக்கவிருந்த ஒரு பெரும் போரைத் தவிர்த்தார்(சு.ஜெனிபர், 2017). அதியமானின் தூதராகக் காஞ்சிக்குச் சென்று தொண்டைமானிடத்தே,

“இவ்வே, பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்திரள் நோன்காழ் திருத்தி, நெய்அணிந்து...”

என்ற பாடலைப் பாடி, தொண்டைமானின் படைக்கலங்களைப் புகழ்வது போல் இகழ்ந்தும், அதியமானின் படைக்கலங்களை இகழ்வது போல் புகழ்ந்தும் பாடியதால், தொண்டைமான் தனது போரிடும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார் (Sengai Podhuvan, 2014). ஆக, இருவருக்கிடையே நடக்கவிருக்கும் போரைத் தவிர்த்து மண்ணையும் மக்களையும் பெரும் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றினார். ஆனால், இன்றைய நட்பு நிலையோ சங்ககால நட்பு நிலைபோல் இருப்பதில்லை. உதாரணமாக, தனது நண்பனின் மகிழ்ச்சியான நேரங்களில் மட்டும் இருந்து விட்டு, சிறு பிரச்சனையோ அல்லது துயரமோ வந்துவிட்டால் உதவிக்கு வராமல் வெறுமனே விட்டுவிட்டு செல்கின்றனர். இன்றைய காலகட்டத்தில் பலர் சுயநலமாக இருக்கின்றனர்.

தொடர்ந்து, ஒளவையார் அத்தியமானிடத்தே பாடிய

“பெருமலை விடரகத்து அருமிசை கொண்ட,
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது,”

என்று ஒளவையார் சொன்னது இவர்களிடையே உள்ள உன்னதமான நட்பினை உணர்த்துகிறது. அதியமான் ஒளவையாரின் தமிழ் மீது இருந்த பற்றினால், ஒளவையார் நெடுநாள் வாழ்ந்து தமிழ்த்தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மலைமீது பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை கிடைக்கும் உயிர்காக்கவல்ல நெல்லிக்கனியைத் தான் உண்ணாமல் தமிழால் ஆகியிருந்த ஒளவையாருக்குத் தந்த நட்புரிமை அதியமானுக்கே உரியது. இதுபோன்ற நட்பை இன்றைய காலகட்டங்களில் காண்பது அறிது எனலாம். இருப்பினும், இன்றைய காலகட்டங்களில் சுயநலமாக இருப்பவர்கள் மத்தியில், தன் நண்பனும் படித்து முன்னேர வேண்டும் என்று ஸீ பிங்யாங் எண்ணியது வியக்கத்தக்க காரியம். ஆக, சங்ககால நட்புப் போலவே இன்றளவிலும் உன்னத நட்பு இயங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இருப்பினும், பண்டையகால நட்பை ஒப்பிட்டு பார்க்கையில் சற்றுக் குறைந்தே காணப்படுகின்றது.

இறுதியில், போரொன்றில் அதியமான் இறந்தபோது ஓளவையார் பாடிய

“சிறியகட் பெறினே, எமக்கீயும் மன்னே;
பெரியகட் பெறினே”

என்ற பாடல் பெரும் துயரம் செறிந்தது. அதியமானின் வள்ளல் தன்மையை நன்கு அறிந்தவர் ஓளவையார். “அதியமானின் நெஞ்சில் பாய்ந்த வேல் அவனைக் கொன்றது மட்டுமல்லாமல், இரவலர்களின் பாத்திரங்களைத் துளைத்து, அவர்களின் கைகளைத் துளைத்து, பாடும் பாணர்களின் நாவையும் துளைத்தது. இனி, நாட்டில் பாடுவோரும் இல்லை; பாடுவோர்க்கு ஈவோரும் இல்லை” என்று கூறி, அதியமான் இறந்ததால் தான் அடைந்த அளவற்ற துயரத்தை இப்பாடலில் ஓளவையார் வெளிப்படுத்துகிறார். (One India Tamil, Hemavandhana, 2020) ஓளவையாரும் அதியமானும் கொண்டிருந்த நட்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்த வல்லது இந்த பாடல். சங்ககாலங்களைப் பார்த்தோமானால், உயிர் நண்பன் இறந்ததற்காக மனம் உருகி பாடுகின்றனர், கவலையில் ஆழ்கின்றனர். ஆனால், இன்றைய காலக்கடத்திலோ மதுவிற்காக உயிர் நண்பனையே அடித்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு மாறிவிட்டனர்.

கோப்பெருஞ்சோழன் – பிசிராந்தையர்

பண்டையகால நட்பு என்று பார்த்தோமானால் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையர் நட்பு மக்களிடையே ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. நட்பு என்றால் இவர்களைப் போல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தகுந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக இவர்கள் அமைந்துள்ளனர். நண்பனை நேரில் பார்க்காமலே உயிர் கொடுக்கும் அளவிற்கு உன்னத நட்பு இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். உயிர் நண்பர்கள் இருவர் இவ்வாறு தொலைவிலிருந்து காணாமல், இறுதியில் பிரிவால் ஒன்று சேர்ந்தனர் என்ற இந்நிலையை எண்ணி பிசிராந்தையர் இறக்கும் போது, கோப்பெருஞ்சோழனின் உற்ற நண்பனான பொத்தியார் என்னும் புலவர் தன் பாடலில்

"இசைமரபு ஆக நட்பு கந்தாக
இனியதோர் காலை ஈங்கு வருதல்" (Nellai Kavinesan, 2020)

என்று வியந்து பாடி உருகினார். ஆக, இவர்களின் உன்னத நட்பைக் கண்ட பொத்தியார் தன் உயிரைக் கூட மாய்க்க துணிந்தார். அந்த அளவிற்கு இவர்களின் நட்பு மற்றவர்களையும் நெருட செய்துள்ளது. சங்க காலப் புலவர்களின் வாழ்க்கை நமக்கு மொழியை மட்டும் புகட்டவில்லை. மொழியோடு காலத்தால் அழியாத அவர்களின் உன்னத நட்பினையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது. இன்றைய காலத்தில் முகம் பார்த்துப் பழகா நட்பு என்று பார்த்தோமானால், முதலில் நினைவுக்கு வருவது முகநூல் நட்புதான். ஆனால், சங்ககாலத்தில் கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையர் ஒருவருக்கொருவர் முகம் பார்த்து பழகா விட்டாலும், உயிர்கொடுக்கும் அளவிற்கு அவர்களின் நட்பு விளங்குகிறது. இன்றைய

காலகட்டத்தில் நன்கு பழகிய நண்பர்கள் கூட இக்கட்டான சூழல்களில் விட்டு செல்கின்றனர். அதுவும் இணைய வழிநட்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஒருவருக்கொருவர் பழகாமலே நிறைய வழிகளில் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன.

பாரி – கபிலர்

சங்க காலத்தில் ஔவையார் அதியமான், கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையர், நட்பு எப்படி சிறந்து விளங்கியதோ அதுபோல பாரி கபிலர் நட்பும் இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. காதல் கடந்த அன்பில் ஒருபடி மேலே போய்க் கடவுளாகவே பாரியைக் கருதினார் கபிலர். அதனால்தான்,

"நல்லவும் தீயவும் அல்ல குவி இணர்ப்
புல் இலை எருக்கம் ஆயினும் உடையவை"

என்று பாடியுள்ளார். நல்லது, தீயது என்று கடவுளுக்கு இல்லை. அற்பமான எருக்கம் பூவையும் கடவுள் சூடிக்கொள்வார். அதுபோல ஏதுமறியாத மடையன், பெண் யாராயிருந்தாலும் பாரி வழங்குவான் என்று புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இன்றைய காலகட்டத்திலும் தன் நண்பனின் வெற்றியைத் தன்னுடைய வெற்றியைப்போல் கொண்டாடுபவர்களும் இருக்கின்றனர். அவர்களின் திறமைக்கு ஊக்குவிப்புக் கொடுத்து, வாழ்வில் மென்மேலும் வளர வழிவகுக்கின்றனர். இருப்பினும், இதுபோன்ற காட்சிகள் இக்காலகட்டங்களில் குறைந்தே காணப்படுகின்றன. ஆக, இக்காலத்தில் பாரிக்கும் கபிலருக்கும் இடையே இருந்த நட்பை நினைத்துப் பார்ப்பது அவசியமாகும். கபிலர், பாரி இருவரிடையே இருந்த நட்புக் காலத்தால் அழியாதது.

அகநானூறு நட்பு

சங்க இலக்கியங்களில் நட்புக்கு இலக்கணமாகத் திகழும் மற்றுமொரு உறவு தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உரியதாகும். காதல் வயப்பட்ட ஆண் பெண் இருவரையும் தலைவன் தலைவி என அழைப்பது அக இலக்கிய மரபாகும். இவர்கள் பொதுமக்களாகவோ அரச குலத்தவராகவோ இருக்கலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களோடு நட்பாகவிருக்கும் தோழன் தோழியரை இலக்கியத்தில் பாங்கன் பாங்கி எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அகநானூறில் பிறிதொரு பாடலில் தலைவியோடு தாம் கொண்டிருக்கும் நட்பின் ஆழத்தைத் தலைவனுக்கு உணர்த்துகின்றாள் தோழி. இதனை,

“யாயே கண்ணினும் கடுங்கா தலளே
எந்தையும் நிலனுறப் பொறா அன் சீறடிசிவப்ப” (அகம் 12)

என்று கூறுகிறாள். வாய்ப்புக் கிடைக்கின்ற போதெல்லாம் தலைவனுக்கு அறிவுரைக் கூறவும், தேவைப்பட்டால் அதட்டவும் முயன்றிருக்கின்றாள் தோழி. இன்றைய காலத்திலும்

தோழிக்காகப் பரிந்துரைத்துப் பேசுபவர்களும் இருக்கின்றனர். சங்கக் காலங்களில் தோழிக்கு ஒரு பிரச்சனை வரும்பொழுது, அது தன்னுடைய பிரச்சனையாகக் கருதி முன்வந்து அதனைச் சரிசெய்யும் நண்பர்களைப்போல் இன்றளவிலும் அதுபோன்ற நண்பர்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றனர்.

நற்றிணை நட்பு

நற்றிணையில் வெளிப்பட்ட தலைவன் தோழன், தலைவி தோழியினுடைய நட்பும் உன்னதமான நட்பாகும். உதாரணத்திற்கு, பணம் ஈட்ட சென்ற தலைவன் 'தன்னை மறந்து வேறு பெண்களிடம் உறவு கொண்டுவிடுவானோ' என்றெண்ணி தலைவி வருந்திக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, தோழி தலைவியிடம் தலைவன் மீது குற்றம் சுமத்துவது வீண் செயல் என்கிறார். மாறாக, தலைவிக்கு இருக்கும் சந்தேகத்தை தீர்க்க ஒரு வழி சொல்கிறாள். அதாவது, சமூக வழக்கின்படி ஒருவரின் மீது சந்தேகம் ஏற்படும் போது அந்த சந்தேகத்தைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம் கேட்டு தெளிவு பெற வேண்டும் என்கிறாள் தோழி. "நான் சொல்வது உனக்கு உண்மையெனத் தோன்றவில்லையெனில் நான்கு பேரிடம் கேட்டு சந்தேகத்தைப் போக்கிக்கொள்" என்று அறிவுரை கூறுகிறாள் (முனைவர். க.சிவமணி, 2019).

அதே நேரத்தில், அவள்

"அம்மலை கிழவோன் நம் நயந்து என்றும்
வருந்தினன் என்பது ஓர் வாய்ச்சொல் தேறாய்;" (பா.32)

என்ற பாடல் மூலம் எடுத்துரைத்து ஒருவருடன் நட்புக் கொள்ளுமுன் அவரைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தபின்பு நட்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி நட்புக் கொண்டபின் ஆராயக் கூடாது என்னும் அறத்தை முன்னிறுத்துகிறாள். இதனைத் திருவள்ளுவர்

"நாடாது நட்லிற் கேடில்லை நட்லின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு"

என்று கூறியுள்ளார். சங்ககாலத்தில், தலைவி வருத்திக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவளுடைய தோழி அவளுக்கு ஆறுதல் கூறி அவளைச் சமாதானம் படுத்துகிறாள். இன்றைய காலகட்டங்களிலும் இதுபோன்ற செயல்கள் நண்பர்களுக்கிடையே நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இன்றைய காலகட்டங்களில், நம் தாய் தந்தையர், உறவினர்கள், சகோதரர்கள், சகோதிரிகளிடம் பகிர தயங்கும் விசயங்களைக் கூட நம் நண்பர்களிடம் தயங்காமல் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

திருக்குறள் நட்பு

திருக்குறளில் வள்ளுவர் நட்பின் மேன்மையை நட்பு, நட்பு ஆராய்தல், பழைமை, தீ நட்பு, கூடா நட்பு என ஐந்து அதிகாரங்களில் பிரித்து விளக்கியுள்ளார். நட்பு என்பது ஓர் உன்னதமான உறவாகவும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கிடையே ஏற்படும் உணர்வாகவும் கூறியுள்ளார். இது முகம் பார்த்துப் பழகுவதல்ல, மனம் கலந்து பழகுவதாகும் என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். நல்ல நட்பு ஒருமனிதனுடைய வாழ்க்கையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும், தீய நட்பு அவன் வாழ்க்கையே அழித்துவிடும். கண்டவுடன் தோன்றும் நட்பும், காதலும் நீடிப்பது இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர் (Dinamalar, ச.திருநாவுக்கரசு, 2016).

இதனை, தன் குறளில்

"உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு"

இடுப்பில் கட்டியிருந்த ஆடையானது நழுவும் போது எப்படி இரண்டு கைகளும் உடனடியாக ஆடையை இறுகப் பற்றுகின்றனவோ, அதுபோல நண்பனுக்குத் துன்பம் வந்தால் தொலைவில் நின்று வேடிக்கை பார்க்காமல் உடனே உதவக்கூடியது நட்பு (கல்பனாசேக்கிழார், 2010). நல்ல நட்பு வளர்பிறைப் போன்றது, அது நாளுக்கு நாள் வளரும். தீயநட்பு தேய்பிறைப் போன்றது, அது சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து பின்னர் மறைந்து போகும் (Mandra Sundar, 2012). சங்க காலத்தில் நண்பன் ஒருவன் பிரச்சனையில் அல்லது வருத்தத்தில் இருந்தால், அவனுடைய வருத்தத்தைத் தன்னுடைய வருத்தமாகக் கருதி அதனைச் சரி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால், இன்றைய காலக்கட்டத்தில் 'தன் நண்பனுக்குப் பிரச்சனை வந்தால் என்ன, எனக்கு என் நலம் தான் முக்கியம்' என்று எண்ணும் மக்கள் அதிகமாகிவிட்டனர்.

தொடர்ந்து, திருவள்ளுவர் நட்பை

"அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு"

என்கிறார். மீண்டுமொரு நட்பின் இலக்கணம் சொல்லும் குறளிது. தன்னுடன் நட்பு கொண்டிருக்கும் நண்பன் ஒருவன் தீய வழிகளில் செல்லும்போது, அவனைச் செல்லவிடாமல் அதிலிருந்து அவனைச் நீங்க செய்வது நல்ல நட்புக்கு இலக்கணமாகும். அதுமட்டுமில்லாமல், அவனுக்கு வேறு எந்த துன்பம் வந்தாலும் அவனை நீங்காது உடனிருப்பது அவசியமாகும். அவனது இன்ப துன்பங்களில் பங்குக் கொள்வதே உண்மையான நட்பாகும் என்கிறார் வள்ளுவர் (Ashoksubra, 2014). சங்க காலகட்டங்களைப் போலவே இன்றைய காலகட்டங்களிலும் தன் நண்பனின் தவறுகளைச் சுட்டி காட்டி அவர்களைத் திருத்துபவர்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆனால், சங்கக்காலக் கட்டங்களைக் காட்டிலும் இக்காலக்கட்டங்களில் சற்றுக் குறைந்தே

காணப்படுகின்றது. காரணம், இன்றைய காலத்தில் அனைவரும் தன்னலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். அவர்களின் தவறுகளைச் சுட்டி காட்டி இருவருக்கிடையே வீண் பிரச்சனை ஏற்பட்டுவிடும் என்று ஐயம் கொள்கின்றனர்.

நிறைவுரை

“அன்பான நண்பனை ஆபத்தில் அறி” என்பது அனைவரும் அறிந்த பழமொழியே. அத்தகைய ஆபத்தான நேரங்களில் நண்பனைக் கைவிடாது தக்க உதவி புரிவதே சிறந்த நட்பிற்கு அடையாளமாகும். நல்லவர்களிடம் கொள்ளும் நட்பு நமக்கு நன்மையே தரும். தீயவர்களிடம் கொள்ளும் நட்பு நம்மைத் தீய வழியில் கொண்டு சென்று நமது வாழ்க்கையே அழித்துவிடும். மேலும், தீயவர்களிடம் கொள்ளும் நட்பு நீண்ட நாள் நிலத்திருக்காது. ஆக, இன்றைய தலைமுறையினர் நல்ல நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவசியமானதாகும். இதன்வழி அவர்கள் தங்களைத் தீய வழிகளில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளாமலும் தேவையற்ற பிரச்சனைகளிலிருந்தும் விலகிக் கொள்ளலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

- Jennifer, S. (2016, March 16). Ara Ilakiyam Naarpathu Unartthum Tanimanitha Natpu Nerigal. Retrieved from <https://www.geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/3234-2016-03-16-00-29-15>
- Kalpna Sekkilar. (2010, January 24). Natpu. Retrieved from http://sekalpana.blogspot.com/2010/01/blog-post_24.html
- Kingston Pal Thamburaj, & Karthiges Ponniah. (2015). Reframing Valluvar's claim on Friendship. Tamil Peraivu, 2(1), 7 - 13. Retrieved from <https://tamilperaivu.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/article/view/13824/8624>
- Maanikkanar, V. S. (1953). Valluvam (2nd ed.). Chennai, India: Manivaasagar Pathipagam.
- Muhamathu Ashrin, S. (n.d.). Pathinen Keelkanakku Noolgal Koorum Natpu. Retrieved from <http://www.muthukamalam.com/essay/literature/p237.html>
- Pa. Nanthini. (2018). Tamil Ilakiyangaal Koorum Natpu Aram. Shanlax International Journal of Tamil Studies, 3(1), 154 - 156. Retrieved from http://www.shanlaxjournals.in/wp-content/uploads/sijtamil_oct2018_pachamuthu_college.pdf
- Ponnaiyah Vivegananthan. (2014, December 22). Sangakalathil Natpu [Blogger]. Retrieved from <http://paniveli.blogspot.com/2014/12/blog-post.html>
- Sangara Raaman, N. (2018, December 27). Nanbargaal Vaalvin Valikaattigal. Dinamalar [Chennai], p. 1.
- Sethupathi, S. (2021, November 27). Kabilarin Kadaisi Vaakkumoolam. Thinamani [Chennai], p. 1.
- Sivamani, K. (2021, November 27). Natrinai Kaaddum Narpanbugal. Thinamani [Chennai], p. 1.
- Sundar. (2012, December 21). Nalla Nanbanai Adaiyaalam Kaanbathu Eppadi. Retrieved from <http://rightmantra.com/?p=1746>
- Swathi. (2012, March 29). Naaladiyaar Natpaaraital. Retrieved from https://www.valaitamil.com/naaladiyar-natparaithal_3159.html